

I děkoval sedlák lišce za vysvobození od jisté smrti, a liška odpověděla: „Nezapomeň na slepice; zítra přede dnem si přijdu k tobě na snídání.“

Sedlák přišel s radostí domů, jakoby se byl znova narodil, a vypravoval ženě, co se mu bylo přihodilo a jak mu liška pomohla a doložil, že jí za to slíbil všechny slepice, a že si zítra přede dnem pro ně přijde. Žena byla sice ráda, že muž její nezhynul, ale bylo jí také lito slepic.

Druhého dne časně ráno přišla žena k oknu a zavolala na muže: „Slyšíš, starý, liška je tu na dvoře a kouká se nám do okna!“ — „To je ta, co mě vysvobodila; přišla si pro slepice.“ — „I to bych se musila zbláznit, abych jí slepice dala! Buď Pán Bůh pochválen, že jsi zdrav! Vezmi ručnici a lišku zastřel; dostaneš ještě několik zlatých za kůži.“ —

Člověk uposlechl ženy, vzal ručnici a oknem lišku zastřelil. Umírající žalostně liška zvolala:

„Takhle svět odplácí!“

32. Dvě rady.

Byl jednou jeden bohatý kupec a jeden chudý. Bohatý byl sice příbuzný chudého, ale nikdy mu v nouzi nepomohl, protože byl náramný lakomec.

Jedenkrát se přihodilo, že jeli oba do dalekého města. Bohatý kupec jel, aby svůj vůz zbožím naplnil a hodně mnoho vydělal; chudý jel, aby vůz i koně prodal a na zádech trochu zboží domů přinesl.

I přišli na oběd do hospody; bohatý seděl zvlášť a měl před sebou dobrý oběd; chudý seděl také zvlášť a měl před sebou jen skrovný obídek. Tu přišel žebrák a prosil o almužnu napřed toho, jenž měl před sebou pečeni; ale bohatý kupec se na něho osopil a kázal mu, aby se klidil. Ale chudý kupec vytáhl z kapsy groš, podal ho žebrákovi a přidal mu ještě něco ze svého skrovného oběda.

Žebrák vroucně poděkoval, a když bohatý kupec vyšel ven pravil k chudému: „Pane, já vím, že jste se se mnou o své poslední peníze rozdělil; chci vám být za to vděčným. Poslechněte dvě rady: předně neopouštějte nikdy starou cestu pro novou; za druhé nenocujte v hospodě, kde je starý hospodský. Zachováte-li se